

אור הפרשה

י"ל ע"י מוסדות אור דוד בראשות הרה"ג דניאל זר שליט"א

כ"ב תשרי תשפ"ד • גליון 283 • שמחת תורה

זמני שבת קודש

רבונו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	
19:28	18:56	17:58	תל אביב
19:32	19:00	17:56	ירושלים
19:27	18:55	17:57	חיפה

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

כף זכות אמיתית

לא רק שלא תמיד קל לדון את הזולת לכף זכות, גם את עצמנו לא קל... כל אחד יודע מה מונח בכף המאזניים שלו, בצד השלילי כמובן. מעשים שהיה מעדיף לשכוח שעשה, פעולות, דיבורים ומחשבות שהוא מתחרט עליהם - אך הם שם... אז מה עושים? איך יוצרים מצב שבשמים יתעלמו מכל אלה, ולמרות נוכחותם והכתם הדבוק בהם - יעניקו לנו שנה טובה?!

הסכיתו לדברי השל"ה הקדוש: מי שרגיל להגן על מעשי חבריו ולדוןם לכף זכות, אזי כשמעשיו נידונים - באים סיגוריו מעל, ומצטטים את אותם דברים שחשב או אמר כדי לדון את חבריו לכף זכות, משתמשים במילים הללו כדי להגן עליו.

כלומר, נניח שאדם רואה חבר הפותח חלון בעיצומו של חורף קר. המעשה נראה כחוסר התחשבות בזולת, ובכל זאת - הוא דן אותו לכף זכות, שמא הוא לוקה באסמטה ונשימתו כבידה עליו... ואז, כשידונו בשמים במעשה שאותו אדם עשה, שיש בו משום חוסר התחשבות בזולתו - ישתמשו באותם 'תירוצים' כדי להגן עליו, אף שיודעים שאין בהם שמץ של אמת...

ראית יהודי עושה מעשה שלילי? נראה לך שחברך נהג שלא כשורה? כדי להכריע את עצמך ואת העולם כולו לשנה טובה - הפוך בטובתו של חברך, החלט בלבך שבטח החמצת פרט חשוב, כי חברך לעולם לא היה עושה מעשה כה שלילי. וגם אם זה נראה הזוי, נשמע לא הגיוני, על מעשהו של זולתך תולה דגל שחור בוהק - עדיין, אם תתאמץ לראות את הטוב, אם תדון את זולתך לכף זכות, גם בשמים ידונו אותך לכף זכות, ואת כל העולם אחרך!

כמה כדאי להתחזק במידת 'דן לכף זכות', ודווקא בימים אלה - רגע לפני היום בו גורלנו ייחתם ויורע. הבה נדון כל יהודי לכף זכות, הבה נראה רק את הטוב בזולתנו, וכך נזכה שגם בשמים יראו בנו את הטוב, וירעיפו עלינו שפע טוב! (הרב אשר קובלסקי)

הרה"ג דניאל זר שליט"א ראש ה"שיבת המוסדות"

זה לעומת זה

יש אנשים מכובדים שהיום בעולם הזה אבל למעלה הם יהיו למטה וכן להפך

היית נעשה פוסק הדור, היית זוכה להלויה וקבורה כהלכתה, גם נשאת עם הארץ, גם עברת על כל התורה לא תפילין ולא שבת ולא כלום.

הגמרא מספרת (פסחים נ) על בנו של רבי יהושע בן לוי שמת מוות קליני "אינגיד" וחזר ואמר עולם הפוך ראיתי, עליונים למטה ותחתונים למעלה, אמר לו בני עולם ברור ראיתי.

אנשים רבים שמכבדים אותם כאן ומעריצים אותם, ולמעלה הם לא נחשבים, ואנשים רבים שמזולזלים בעולם הזה שם הם מכובדים ביותר. מה זה נשיא, ח"כ, שופט, בעולם הבא? שם אין לו שום חשיבות. בני תורה, אברכים, למעלה הם במרומי הכבוד. אדם עובד בביוב, עבודה בזויה, הוא מניח תפילין ושומר מצוות, בשמים הוא חשוב יותר מראש הממשלה, ראש השב"כ, נשיא בית המשפט העליון, ונשיא הבורסה גם יחד. בשמים בודקים את המעשים שלך, את הבחירה שלך, איך המצוות ואיך העבירות. בשמים לא מתחשבים במעמד החברתי ובמצב הכלכלי.

הבג"ץ מתנשא על ראשי עם קודש, שום חמלה על משפחות יהודיות שכולות, הכל כשר כדי למצוא חן בעיני העולם, שמאלנים חפזים. להבדיל מה זה רב בישראל, כמה חמלה ורחמים היה להרב קרליץ על כל יהודי, מלא באהבת ישראל, כל שאלה שבאה אליו היה לוקח אותה אישית כאילו היא חלק ממנו, זו דרכה של תורה. גדול הפוסקים והכל מהתורה הק'.

בחוץ יש מושג שופט רע ושופט טוב, זה צדק? איזה עיוות מושגים? קורה - כולם יודעים זאת - שופט שהרגיזה אותו חמותו והוא שופך את חמתו על הבאים לדיו, מסכן מי שנקבע לו תור בדיוק בזמן הזה. ההרגשה של השופט כמה עוולות יש ב"בית המשפט" החילונית! מי שיש לו כסף זוהי לייצוג של עורך דין עם פה גדול, ומי שאין לו כסף נכנס לכלא על לא עול בכפו. ברוך אלוקינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים, ונתן לנו תורת אמת! זה לעומת זה - זה שופט בית משפט של רשע, של שקר, וזה להבדיל לעומתו קדוש יאמר לו הקים את בית הדין בני ברק על כל שלוחותיו, בתי ההוראה של הוראת צדק בכל הארץ עושה משפט וצדקה בארץ, כמה צריכים ללמוד אנו מוסר מהדבר הזה.

שבת שלום וחג שמח!

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בשיבת אור דוד

ואו תראו, שני אנשים באותו גיל ובאותו מעמד, שהלכו לאחרונה לעולמם, אבל כל אחד הוא עולם אחר לגמרי.

בחודש תשרי, לפני ארבע שנים מת מאיר שמגר, שופט בית המשפט "העליון"... ובצד שני, להבדיל אלף אלפי הבדלות, מספר ימים לאחר מכן נפטר גדול הפוסקים בדור, מרן הגאון רבי ניסים קרליץ זע"א. את השופט שמגר השאירו אותו ארבע ימים ולא קוברים אותו, כדי שיהיה "בדיל ויעבור" שיעברו על ארונו, הם לא יודעים כמה ייסורים זה לנשמה! צריך לזרז את הקבורה כמה שיותר. וכמה "עברו ליד ארונו" מושג נכרי, עוברים על הארון - מה? אתה ילד? מה עושים שם? מאה או מאה חמישים איש. זה שם רשעים ירקב, אך להבדיל אלף אלפי הבדלות, זכר צדיק לברכה, הרב ניסים קרליץ קברו אותו באותו יום וקרוב למאתיים אלף איש באו להלווייה שלו. ושניהם עולים למעלה, מה זה שופט? המון דברים הוא ממציא מדעתו, מה שנראה לו, בתורה הקדושה אין דברים כאלה, הכל לומדים מהתורה, מבינים מהתורה הקדושה. הנה השופט ברק לקח לעצמו סמכויות "הכל שפיט" בלי שום סמכות, ועד שלא אמר את זה רק העם מחליט, הכנסת מחליטה. רוב העם החליט. אבל מאז שהוא הגיע אין דמוקרטיה במדינה, יש דיקטטורה של הבג"ץ. מי בחר בהם? והם בוחרים את עצמם מי ימשיך את דרכם. זו דמוקרטיה?

מישהו בחר בהם? ואכן, כל הפוסקים שלהם בעד ערבים ונגד חרדים. - הם נתנו לרון קובי ארכה, בטח, הוא נגד חרדים - ביום העצמאות עשו בגני התערוכה זיכרון לערבים רוצחי תינוקות, ורצו להביא ערבים מעזה להשתתף, המדינה לא הסכימה כמובן, והבג"ץ חייב את המדינה להכניס מאה ערבים למפלצתי. תראו לי מדינה אחת בעולם, שעושים בה אזכרה לרוצחים שרצחו תינוקות, זה בית דין גבוה לצדק או לשקר? כדי להראות לעולם שאנחנו נאורים. נאורים על חשבון מי? על חשבון דם התינוקות שנרצחו במיטתם, על חשבון משפחות שלמות שנהרסו. הכל בגיץ הכל שפיט, והכל עשה הברק הזה ימ"ש עדיף לא להזכירו.

אם חלילה אחד ממשפחת הבג"ץ היה מההרוגים, מה היו אומרים אז? כל עוד שלא נוגע אליהם הם יכולים להיות יפי נפש, על חשבון המשפחות השכולות.

מצד אחד שמגר ומאידך גדול הדור, שניהם עולים לשמים, מה אומרים לו לשמגר, תראה מה היית יכול להיות, היית משקיע את הראש שלך בתורה הקדושה,

ההקדשה השבועית

הצנים הם אנוש לתקיים אלפי טלמי צאנז המרשד! להצלתהם או לע"פ קדושתם! ההקדשה נכספת: 05-04-000-000

לימינו
ידון חיה בת הדס יוסי בן הלן צורי בן רחל דייה בת חוה

לישיק
בנימין בן חסיה אלדד בן חוה ססיר בת עליזה לילך בת עליזה

לחובלת
אסף בן חיה רושין בן דיה אלעד בן ענה אלדד בן ירדנה

לעילי נשמת
שלמה בן ג'ון סגילית בת חנה חן בן חיה שמעון בן יילנדה יואב בן חנה

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

מהפך חיים בשתי דקות

עמוקה, התעניינות כנה בשלומו של נער בודד, ומחמאות מהלב על 'קדיש יתום' אחד.

הדבר לקח לרב במברגר אולי שתי דקות, אך זה הציל דורות שלמים, ובנה עולמות של תורה ויראת שמים במחיר חיוך אחד.

את הסיפור סיפר אחד מצאצאיו של יעקב זה, והוא פורסם בקובץ 'ווי העמודים' בציטוט מפיו, וללמדנו בא שלכולנו יש הזדמנויות, לכולנו קורים מקרים כאלה. אדם זר שמבחינים בו לפתע, מישוה לא מוכר, אדם שלא ראינו עד היום. לפעמים נכנסים לבית הכנסת ומגלים אורח זה, הוא יכול אפילו להיראות קצת מוזר ושונה מהמקובל, ומבטו מבלבל ואבוד בזירה הזרה לו. לחילופין, אדם מוכר, חבר קרוב, ידיד אהוב, אבל אולי אפשר לעודדו ולחזק אותו.

חיוך אחד, מילה טובה, מחמאה כנה אלה משנים חיים, מעודדים, תומכים בנפש, מחזקים את הנשמה. לעולם לא נדע אלו תוצאות ברוכות יירשמו בשמים למילה הטובה שלנו. כמה טוב וחסד יצמחו מהחיוך שכל כולו מתיחת שריר הפנים מימין לשמאל. פעולה כה קלה ופשוטה, אך תוצאותיה הרות גורל, ויכולות להביא בכנפיהן הצלת נפשות רוחניות וגשמיות, פעלים רבים לתורה וחסד, עולמות שלמים של טובה וברכה.

הבה נפנים את המסר הזה לחיינו, ניקח אותו עמנו, נחפש את ההזדמנויות לחיך, להביע אהדה, להתעניין באהבה, לשאול בשלום כל אדם- עם חיוך כמובן, ותוספת מחמאה על משהו, זה משנה חיים. זה מביא הישגים עצומים שלא נוכל לתאר, זה פותח פתח לעולמות קסומים.

באכפתיות במעשיו, וגם החמיא לו: 'אני מעריך אותך על מאמציך לבוא ולהגיד קדיש בקול צלול וברור ביום היארצייט של אביך. כל הכבוד על שהרוחות הסוערות בחוץ לא הצליחו לכבות את הגחלת הבושרת בלבך, ואני בטוח שאביך רווה היום בשמי מעל מלוא חופניים נחת מזוקקת'.

הרב הוסיף להחמיא לו, איחל לו הצלחה וברך אותו בדידות. כשהם נפרדו, חש יעקב כמו גוש מחנק עולה בגרונו, ודמעות לחות החלו לרדת מעיניו. משהו בחוס של הרב המיס את ליבו וגרם לו לגעוגע עז אל העולם שאותו עזב. משהו במילים החמות והמעודדות הביא אותו לתחושה שהוא טעה באורח חייו החדש, היה בחיוך של הרב משהו שובה לב, מרגש, תומך ומעודד כל כך.

הוא שב הביתה, אך חייו כבר לא היו אותם חיים. באותו לילה בכה הרבה מתוך חרטה, בכה על אביו, על חייו, על העולם שכמעט החמיץ. בימים הבאים החל לשוב אט אט לכור מחצבתו, ומצא עצמו יותר ויותר פעמים בא לבית הכנסת. כעבור כמה חודשים זכה להינשא ולהקים בית נאמן בישראל עם נערה יראת שמים ונולדו להם שלושה עשר ילדים.

היום, מאה וחמישים שנה אחרי, ולמרות השואה האיומה, מונים צאצאיו יותר מחמשת אלפים נפשות, כולם זרע ברך ה', הולכים בדרך התורה והמצוות, מקפידים על קלה כחמורה, יראי שמים ואנשי אמת. חמשת אלפים יהודים כשרים ונלבבים, אין ספור מעשים טובים שעשו צאצאיו עם השנים, מצוות, מעשי חסד, שעות לימוד תורה, עולם שלם של טוב.

וכל זה, בזכות מי?

בזכות חיוך לבבי ומילה טובה של הרב במברגר זצ"ל. כמה מילות עידוד, אכפתיות

סיפר הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א. היה זה בעיר וירצבורג שבגרמניה, לפני כמאה וחמישים שנה. רוחות ההשכלה נשבו אז בעוז, מפילות חללים מהבתים הטובים ביותר אחד מהנופלים למלתעות ההשכלה היה בחור צעיר בשם יעקב, שהתייחס בצעירותו ונסחף אחר חבריו הרעים, ולאט לאט נשכחה ממנו מסורת היהדות.

ביום מן הימים התעורר יעקב, והנה הוא נזכר כי היום חל היארצייט של אביו. הוא זכר היטב את הבטחתו לאביו טרם פטירתו, כי לעד ינצור את התאריך ויקפיד לומר קדיש ביום היארצייט שלו. הוא הדחיק את המחשבה הזו וניסה לשכוח, אך ככל שחלפו השעות חש כי הוא חייב לקיים את הבטחתו האחרונה לאביו. וכך, לקראת ערבו של יום, מצא את עצמו בפתח בית הכנסת הגדול בעיר.

הוא נכנס פנימה, ולמזלו הכל היו שקועים בתפילה שמונה עשרה בלחש של תפילת מנחה, ואיש לא הבחין בכניסתו. משהו מהסומך שהציף את לחייו נרגע קמעא, והוא נעמד בירכתי בית הכנסת, ממתין לעת ה'קדיש יתום' בסיום התפילה. כשהגיעה העת המיועדת נתן את קולו ואמר 'קדיש' בקול רם, כשהוא מחמיא לעצמו שהוא עוד זוכר את המילים הארמיות וניקודן.

הוא סיים את אמירת הקדיש, וחיפש את הדרך הקצרה והצדדית ביותר להימלט מבית הכנסת, מבלי להיתקל באיש. הוא שב והסמיק עד תנוכי אוזניו, והחל מדדה לכיוון הדלת ממערב בית הכנסת. לפתע חש טפיחה חמה על שכמו, הוא הסתובב לאחור, ועיניו כמו נתקעו בחיוך ענקי וחם, שמאחוריו איש הדור פנים המציג עצמו בשמו: 'שלום לך, שמי הרב יצחק דוב הלוי במברגר, ואני רב העיר. שלום עליכם וברוכים הבאים', אמר לו הרב בלבביות.

בשניה הראשונה הופתע יעקב מהלבביות, ועד מהרה ליבו המאוּבן נמס לנוכח החום שהפיצה אישיותו של הרב, שדרש בשלומו בכנות, התעניין

"באותו לילה בכה הרבה מתוך חרטה, בכה על אביו, על חייו, על העולם שכמעט החמיץ..."

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר נכנסו לאתר 'שיבת אור דוד'

רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באזור מגוריכם? הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!

**חייגו עכשיו:
03-61-50-203**

*ההפצה הינה במחיר סמלי

הלכות חול המועד

יט. בגדי קטנים מפני שדרכם להתלכלך תמיד, מותר לכבסם (עד גיל שהם צריכים לזה, והדבר תלוי בכל ילד לפי צרכיו), ומכל מקום אם מכבסם בידים, לא יכבסם אלא אחד אחד מה שנחוץ ביותר. אבל כשמכבס בגדים וחיתולים של פעוטות הרכים שצריכים להרבה מהם בכל שעה, מותר לכבסם אפילו כמה בבת אחת. (ילקו"י עמ' תתכט)

כ. מותר לכבס בגדים של ילדים קטנים בחול המועד במכונת כביסה יחד עם החיתולים של התינוקות, כל שהכביסה נעשית לצורך המועד. אבל שלא לצורך המועד אין להקל, אף על פי שהכל נעשה בבת אחת עם החיתולים. ובגדי גדולים אין לצרפם לבגדי הקטנים והפעוטות ולכבסם במכונת הכביסה. (ילקו"י עמ' תתל)

כא. כתם שנפל בחול המועד על בגדו ונתלכלך, מותר לנקות מקום הכתם אף בחומרי ניקוי, שלא אסרו אלא כיבוס הבגד כולו כאחד. (ילקו"י עמ' תתלח)

כב. פועל שעובד באופן קבוע אצל בית חרושת מסויים, ואם יתחמק מלעבוד בחול המועד קיים חשש שיפטר, מותר לו להמשיך לעבוד בחול המועד, כל שאינו יכול לקבל חופשה על חשבון החופש השנתי המגיע לו, שמכיון שיש לחוש שיאבד כל פרנסתו על ידי כך, חשוב ודאי כדבר האבד.

כג. כל סחורה אסורה בחול המועד בין לקנות בין למכור, כל שאינה לצורך המועד. ואם יש לו סחורה שאם לא ימכרנה בחול המועד אפשר שיפסיד מהקרן מותר למכרה, אבל אם לא יפסיד רק מהריוח אסור למכרה. וכל זה במי שמופלג בעשירות, ובזמניו חשוב הכל כדי חייו, וכן אם ימכרנה בחול המועד יהיו לו מעות בריוח ויוציא יותר לשמחת המועד, מותר למכור אבל אם הוא עשיר ויכול להוציא לשמחת יום טוב כרצונו, אלא שאין בדעתו לבזבז כל כך, אין להתיר לו למכור סחורה כדי שיוציא יותר לשמחת החג. (ילקו"י עמ' תתצא)

כד. יש אומרים שמי שצריך לקנות איזה חפץ לצורך המועד אסור להוסיף ולקנות ממין זה שלא לצורך המועד, אף על פי שקונה את כולם בבת אחת. אך אם דרכו בכל ימות השנה שאינו הולך לחנות בכל שבוע, אלא קונה פעם בחודש את הכמות שנצרכת לו לחודש, יש להקל. וכן מותר לקנות בריוח לצורך המועד ואם יוותר לאחר המועד אין בכך כלום. וכן אם יחילו לו מהמחיר אם יקנה עתה בבת אחת את כולם, מותר לקנות כולם במועד. (ילקו"י עמ' תתצב)

הלכות שמחת תורה

א. כל מי שמרבה לשמוח בשמחת התורה, בריקוד ובמחזיאות כפים, הרי זה משובח, ואמרו במדרש, ודוד מכרכר בכל עוז לפני ה', מהו בכל עוז, בכל כח, ומהו מכרכר, שהיה מוחה כפיו, כף ימין על כף השמאל, ואמר כירי רם (אדוני רם), והיה מכיון להגביר הימין שהוא רומז על מדת החסד, על השמאל שהוא רומז על מדת גבורה, ולהגביר מדת רחמים על הדין. ומכאן סמך לשמחת התורה. (חזו"ע עמ' תסב)

ב. כתב הרמב"ם (פ"ח מהל' לולב הלכה טו), השמחה שישמח האדם בעשיית המצות ובאהבת השם יתברך שצוה עליהן, עבודה גדולה היא, ומעבודת השם היא, וכל המונע עצמו משמחה זו ראוי הוא להפרע ממנו, שנאמר בקללות, תחת אשר לא עבדת את ה' אלוקיך בשמחה ובטוב לבב וכו'. וכל המגיס דעתו וחולק כבוד לעצמו ומתכבד בעיניו במקומות אלו בהמנעו משמחה של מצוה זו, הוא חוטא ושוטה, ועל זה הזהיר שלמה ואמר (משלי כה כו), אל תתהדר לפני מלך. ואדרבה כל המשפיל עצמו ומיקל גופו במקומות אלו הוא הגדול והמכובד העובד מאהבה. וכן אמר דוד מלך ישראל (שמואל ב' ו' כב), ונקלותי עוד מזאת והייתי שפל בעיני, ואין הגדולה והכבוד אלא לשמוח לפני ה' בשמחה של מצוה, שנאמר והמלך דוד מפזז ומכרכר לפני ה'. (חזו"ע עמ' תסד)

ג. כתב עוד הרמב"ם (פ"ו מהל' יו"ט הל' יז-יח), חייב אדם להיות שמח וטוב לב הוא ובניו ואשתו וכל הנלוים אליו במועדי ישראל, שנאמר ושמחת בחגך, וכשהוא אוכל ושותה חייב להאכיל גם לגר ליתום ולאלמנה עם שאר העניים האומללים. אבל מי שנועל דלתות חצרו ואוכל ושותה הוא ואשתו ובניו, ואינו מאכיל ומשקה לעניים ולמרי נפש, אין זו שמחת מצוה של חג, אלא שמחת כריסו. (חזו"ע עמ' תסה)

ד. כשעושים ההקפות עם ספרי התורה בשמחת תורה, וממשיכים שעה ארוכה בשירים ותשבחות, מותר לזקנים וכן לחולים הסובלים מחולשת רגליהם לישב בין הקפה להקפה, ודי שיעמדו לכבוד הס"ת בעת ההקפה בלבד, וכן בעת שמחזירים את ספרי התורה להיכל. והבריאים על עמדם יעמדו עד שיחזירו את הספר תורה להיכל. (שם)

ה. לא יקדש ולא יאכל בליל שמיני עצרת עד שתחשך ויצאו ג' כוכבים, כי אם יקדש ויאכל מבעוד יום, יצטרך לאכול בסוכה. (חזו"ע עמ' תסט)

א. ראוי לכבד את ימי חול המועד בכסות נקיה. ולכן נכון שלא ילבש בו בגדי חול, אלא בגדי שבת ויום טוב, או פחותים מהם, אך שיהיה ניכר שהם בגדים טובים לכבוד קדושת היום. ופועל (באופן שמותר לו לעבוד בחול המועד) פשוט שאינו צריך ללבוש בגדי חג בשעת העבודה, אך ישתדל ללבוש בגדים נקיים כפי כולתו.

ב. נכון להניח מפה על השלחן כל ימי חול המועד, כמו ביום טוב. וגם יעשה בהם סעודה מכובדת יותר עם בני המשפחה, בשלחן ערוך בכל מטעמים, וישירו ויודו להשם יתברך, ולא תהיה הסעודה כסעודת חול. (ילקוט יוסף עמ' תשלד)

ג. אמרו רבותינו ז"ל, כל מזונותיו של אדם קצובין לו בראש השנה, חוץ מהוצאות שבתות וימים טובים, וחולו של מועד בכלל. (ילקו"י עמ' תשלז)

ד. מצות עשה מן התורה לשמוח בכל יום ויום מימי חול המועד, באכילת בשר [בהמה] ושתית יין, ולשמח את הנשים בבגדי צבעונים ותכשיטים. ולכן מצוה לקנות מערב החג תכשיטים ובגדי חג צנועים ונאים לשמח בהם את אשתו, שזהו מכלל שמחת יום טוב. וכן מצוה מן התורה לשמח בכל יום את בניו ובני ביתו, דבר הראוי להם, כגון במיני מתיקה ומשחקים. (ילקו"י עמ' תשלט)

ה. מצוה להרבות בימי חול המועד בלימוד התורה. כי פקודי ה' ישרים משמח לב. (חזו"ע עמ' קסה)

ו. מותר לנסוע ברכב בחול המועד לצורך טיול, או אפילו סתם נסיעה לחנם. (ילקו"י עמ' תשסב)

ז. מותר לבלש בחול המועד עבור גויים. וכן עבור בעלי חיים.

ח. בחול המועד אסור לגלח, אחד ראשו ואחד כל שיער שבו, ואפילו אם לא גילח בערב יום טוב. (ילקו"י עמ' תשע)

ט. איסור תספורת שער הראש ישנו באשה כמו באיש, אך סידור הגבות ושאר השער שבגוף יש להתיר לאשה לגלחו בחול המועד. (ילקו"י תשעו)

י. אם אמרו לו שעל ידי מניעת התגלחת יפטר והו מעבודתו, מותר לגלח בחול המועד, כיון שיש בזה הפסד גדול. (ילקו"י עמ' תשעז)

יא. נטילת השפם מותרת בחול המועד אף על פי שאינו מעכב האכילה, ואף על פי שאינו אסטניס. (ילקו"י עמ' תשעה)

יב. גם אם חל המילה בזמנה בחול המועד, אין לאבי הבן או המוהל או הסנדק להסתפר ולהתגלח בחול המועד. וכן מי שנבחר בחול המועד לשמש כחתן תורה בשמחת תורה, אין להקל לו להסתפר לכבוד המצוה. (ילקו"י עמ' תשצו)

יג. מותר לגזוז צפורניו בחול המועד אפילו במספרים, בין צפרני ידיו בין צפרני רגליו. ומנהג בני אשכנז להחמיר בזה, אלא אם כן נטל בערב צפרניו מערב החג, או שרוצה לגזוז צפורניו בערב שבת למי שרגיל ליטול צפורניו בכל ערב שבת, או למניעת חציצה בנטילת ידיים או לצורך רפואה. (ילקו"י תשצט)

יד. בחול המועד מותר לעשות כל מלאכה לצורך רפואה אפילו לחולה שאין בו סכנה. (ילקו"י עמ' תתא)

טו. אסור לכבס בגדים בחול המועד, אפילו לצורך המועד. והטעם הוא, פן לא יכבס בגדיו לפני החג ויכנס לרגל כשהוא מנוול בבגדיו.

טז. בזמניו שיש הרבה הנהגים להחליף הבגדים הלבנים הסמוכים לבשר, כמעט מדי יום ביומו, מפני שמתלכלכים תמיד על ידי זיעה, ובפרט במקומות החמים, ונתכבסו קודם המועד, ואין לו בגדים אחרים בחול המועד להחליפם, במקום צורך מותר לכבסם במכונת כביסה במועד. (ילקו"י עמ' תתטו)

יז. מותר לכבס מגבות שמנגבים בהם ידיים ומתלכלכים תמיד, וכן מגבות רחיצה. ובפרט במגבות ידיים שבני הבית רבים ורגילים להחליף אותם הרבה. (ילקו"י עמ' תתכב)

יח. בגד שאם לא יכבסוהו יתעפש או יתקלקל מותר לכבסו בחול המועד, ואף על פי שאינו נצרך לו במועד. אכן בדרך כלל די בהשריה במים וסחיטה, ואין צורך בכיבוס ממש. ואם די לו בניקוי מקומי, נכון שיעשה רק ניקוי מקומי, או שישתפק בשרייה במים ויבוש. (ילקו"י עמ' תתכז)

רגע חושבים

הרב ישראל לוגסי

מה ההבדל!?

לגורלנו הטוב בב' עולמות. בידיעה זו בנקל יכול האדם להשאר באהבתו לה' ושמחתו בו גם במצבים הקשים בו הוא נתון אחר שידע שהכאתו מאוהב שאין כמוהו, מדואג וחרד לטובתו שאין כמוהו.

הראיה מוחצת וברורה לכל הנזכר, הנה מצויים אנו בתורתנו הקדושה (דברים ו, ה): ואהבת את ה' אלקיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך. נצטוונו במצוה זו לאהב את ה' בלבנו, גם במצב שהיסורים פוקדים אותנו, ואפילו עד כדי נטילת נפשנו. ובכל ממוננו, ואפילו נטל מאתנו כל ממוננו ונשארים אנו עניים מרודים עלינו לאהוב את ה' באהבה גמורה. ובכל הנהגה והנהגה שנוהג עמנו ה', עלינו לאהבו, ואף שהנהגתו עמנו קשה ומאכזבת.

נתבונן, הראינו פעם או שמענו אדם שיאהב, אהבה אמיתית מהלב, את זה שמכה, את זה שמבזהו, את זה שמזיקו ברכושו ונטל ממנו את כל ממונו, היתכן שיאהב אדם אחד שכזה.

והיאך אם כן תצוה עלינו התורה מצוה שלכאורה אינה בר-בצוע, לאהב את ה', אהבה פנימית, אהבה אמיתית מהלב, גם בזמן שמכה הוא בנו, מיסורנו ביסורים, נוטל מאתנו את בנינו ובנותינו, נוטל מאתנו את ממוננו ואת כל היקר לנו? הכי מלאכים אנו?!

וכידוע אי אפשר לכפות אדם לאהוב, אפשר לכפות אדם לעשות עבודות פרך וכיוצא, אולם לאהוב זה בלתי אפשרי לכפות אדם על כך, אהבה צריך שתהא מכח רצונו והבנתו של האוהב. והיאך נצטוונו להיות אוהבים לה' מכל לבנו באמת מרצוננו וחשקנו בו בשעה שמכה בנו ובממוננו?!

ואם מצוה אותנו התורה על כך, בהכרח שהדבר אפשרי, ואפשרי לא רק לגדולי עולם כרבי עקיבא שבשעה שסרקו את בשרו במסרקות של ברזל, קיים מצוה זו של ואהבת את ה' אלקיך, שהרי מצוה זו נאמרה לכל יהודי באשר הוא, ואפילו הפשוט ביותר, ואפילו אשה וילד וילדה מגיל בר/בת מצוה, משמע שזו מצוה אפשרית לכל אחד מבלי שיהא בעל דרגה מיוחדת.

למאמרים נוספים של הרב ישראל לוגסי בקרו באתר 'ישיבת אור דוד'

מה בין אדם שמקבל מלקות מאביו על היותו נוהג שלא כשורה, לבין אדם שמקבל מלקות מאיש זר מתוך מריבה וקטטה.

א. אדם זר שמכה ליריבו מתוך קטטה ומריבה, הכאה זו היא מתוך שנאה ונקמה המתוקה מדבש, בן המכה מאביו הכאה זו היא נובעת מאהבת האב לבנו, ונעשית מתוך כאב וחסר בררה.

ב. אדם זר המכה ליריבו מתוך קטטה ומריבה מכהו עד המקסימום שבידו להכותו, ויתכן אף שיכהו הרבה יותר מעבר למגיע לו, ואלו אב המכה את בנו מכהו בפחות שאי אפשר מבלעדי אותה הכאה.

ג. אדם זר המכה ליריבו, תוצאות אותה הכאה - שנאה לצח, השנאה שמורה בלב, והנתוק הוא לארך ימים, לעמת אב המכה את בנו - ההתפייסות היא מידית ותכף חוזרת האחזה למקומה.

ד. אדם זר המכה ליריבו מקטטה, לא ייטיב עמו בשום הטבה שבעולם, ואדרבה יחפש היאך להזיק לו בכל מיני אפנים, ואלו אב המכה לבנו, מצד אחד יכהו, ומצד שני ימשיך להיטיב עמו ולחפש עוד טובתו והצלחתו בכל אשר יעלה בידו.

ה. אדם זר המכה ליריבו, ישמח בהכאתו אותו, יחוש פרקן לכעסו ושחרור לתקף צריו, ואלו אב המכה את בנו יחוש את צער וכאב בנו וכאלו ופגע צער וכאב זה בו בעצמו.

ו. אדם זר המכה ליריבו ישמח לתוצאות ההכאה יהיו מפלה והתרסקות יאוש ומשבר. ואלו אב המכה לבנו יתעצב מתוצאות שכאלו, ויקוה שהתוצאות יהיו שפור המעשים, הצלחה, לקיחת לקח טוב וישור דרך, ולא חלילה תוצאות של שברון ויאוש.

ז. אדם זר השונא ליריבו ישמח במפלתו ושתהא על ידי איזה גורם זר שיהיה, ואלו אב המכה לבנו, יעמד כגבור להציל את בנו מכל זר שיבוא להזיקו.

והסבה לכל ההבדלים הללו, מפני שאב המכה את בנו מטרתו לחנכו ולהובילו לדרך חיים, ואלו אדם זר מטרתו לספק את נקמתו זעמו ושנאתו ליריבו.

מצוה עלינו התורה הקדושה(דברים ח, ה): וידעת עם לבבך כי כאשר ייסר איש את בנו ה' אלקיך מיסוך. מצות עשה לדעת ביסורים הבאים עלינו שהנם לשם "חנוך" ולא לנקמה חלילה, מאהבה, לטובה, מחרדתו הנוראה של הבורא

קבעת עיתים לתורה?

אור החיים הקדוש
פירוש אור החיים על התורה
בכל מוצ"ש בשעה 22:00

הדרשה השבועית

בכל יום רביעי בשעה 22:00
רחוב במכבים 108 בני ברק
ניתן לצפות באתר הישיבה Rabenu.com
ובערוצי הליווי

שינוי שבועי
מוסר | יהדות | הלכה
בכל יום שני בשעה 20:00

חשוב לדעת!

ניתן לצפות בכל הדרשות של הרה"ג דניאל זר שליט"א באתר הישיבה "אור דוד" ובמגוון רחב של רבנים נוספים בכל הנושאים